FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 15. januar 1985*

Høje Domstol.

Jeg tror, at vi umiddelbart efter de mundtlige retsforhandlinger vil kunne bringe en ende på nærværende sag.

Der er stillet en række spørgsmål af en tysk ret, som må besvares. Reelt ligger der i det første spørgsmål, om det er nødvendigt at indhente en udtrykkelig tilladelse fra myndighederne for at kunne benytte det såkaldte »EØF-tegn«.

Retsforhandlingerne har efter min opfattelse vist, at en sådan tilladelse fra de kompetente myndigheder ikke er nødvendig. »EØF-tegnet« kan benyttes enten af påfyldningsvirksomheden eller af importøren. Myndighederne kommer faktisk kun ind i billedet, når der skal foretages stikprøvekontrol. Som Kommissionen med rette har bemærket, må staten her medvirke under en eller anden form.

Staten skal sige god for virksomhedens kontrolprocedure, og altså ikke tildele »EØF-tegnet« som sådan, men godkende kontrolproceduren. Det kan f.eks. ske på den måde, at den erklærer at være indforstået med en nærmere angiven procedure i henhold til skema F. Staten kan også kontrollere påfyldningsprocessen og tillade den, såfremt direktivets krav er opfyldt.

Jeg tror ikke, at der her, på trods af de meget interessante redegørelser, der er fremkommet, er nogen særlige vanskeligheder ved at besvare det forelagte spørgsmål.

Der er da heller ikke større forskel på de skriftlige indlæg. Egentlig er der kun forskel i de bemærkninger, der er fremført vedrørende punkt 4 i bilag I. Det er nævnt i Kommissionens forslag til besvarelse af spørgsmålet, men ikke i sagsøgtes forslag hertil.

Jeg tror ikke, vi kommer uden om at fastslå, at direktivets artikel 3, stk. 1, går på hele bilag I og ikke blot visse enkelte dele deraf.

Jeg skal derfor foreslå, at Domstolen besvarer det første spørgsmål fra den forelæggende ret på lignende måde som foreslået af Kommissionen, nemlig at

»Rådets direktiv 76/211/EØF skal fortolkes således, at det giver påfyldningsvirksomhederne ret til at benytte 'EØF-tegnet', når den mængde, som er indeholdt i færdigpakningen, det såkaldte 'faktiske indhold', er blevet målt i vægt eller volumen på påfyldningsvirksomhedens ansvar.

Det er ikke nødvendigt, at de statslige myndigheder meddeler en særlig tilladelse til at benytte 'EØF-tegnet'.«

* Oversat fra tysk.

Endvidere må det for klarheds skyld anses for hensigtsmæssigt hertil at tilføje:

»Beslutter påfyldningsvirksomheden sig for en stikprøvekontrol, skal denne foretages i overensstemmelse med en af medlemsstatens kompetente myndigheder godkendt procedure.«

Endelig er der spørgsmålet om direktivets direkte virkning.

Også på dette punkt vil jeg foreslå, vi benytter den formulering, Kommissionen har anvendt. Den er i nøjere overensstemmelse med gældende praksis ved Domstolen, end det er tilfældet med de øvrige formuleringer, der er foreslået.

Den lyder således:

»Foretager påfyldningsvirksomheden kontrollen på en sådan måde, at det faktiske indhold virkelig svarer til det af påfyldningsvirksomheden angivne, og nægter de kompetente myndigheder på trods heraf at godkende virksomhedens kontrolprocedure, kan virksomheden over for de kompetente myndigheder påberåbe sig direktivets bestemmelser og dets bilag ved de nationale domstole.«

Man kan rejse det spørgsmål, om det overhovedet er fornødent, at Domstolen tager stilling til dette spørgsmål. Da retten i hovedsagen imidlertid har forelagt spørgsmålet, mener jeg også, at vi bør besvare det.